

Het labyrint van het leven

Als kinderen van God moeten wij begrijpen dat heel het leven een voorbereiding is om God te ontmoeten. Het leven lijkt soms wel op een labyrint, met doodlopende wegen, met paden die nergens naar leiden, of die een enorme omweg lijken te maken zonder dat we ook maar enige vooruitgang boeken. Maar ook een labyrint leidt uiteindelijk ergens heen. Iedere stap in het labyrint heeft een reden. Iedere stap is een deel van het plan om je voor te bereiden op het moment waarop de volmaaktheid begint. Deze gedachte kan je helpen als je weer op een doodlopende weg terecht bent gekomen of alweer de verkeerde afslag hebt genomen. Zoektochten door een labyrint kunnen uiterst vermoeiend en verwarrend zijn. Het zijn onrustige tijden, vol lawaai, wanorde en schijnbare tegenstrijdigheid. Maar God weet ervan en heeft ons hier neergezet omdat het allemaal een deel is van Zijn grote plan om ons voor te bereiden. Als we uiteindelijk de juiste doorgang vinden, schreeuwen we het uit van vreugde,

Dit is een goed beeld van ons leven in deze wereld. Onze samenleving bestaat uit schijnbaar vreemde dingen, die boven ons en in ons bewegen; dingen die op zichzelf maar weinig doel lijken te hebben en niet op elkaar lijken te zijn afgestemd. Soms is er een begin zonder einde en soms is er een einde zonder begin. De dingen passen niet bij elkaar en het is maar moeilijk om te begrijpen wat het allemaal betekent. Maar alles is een deel van onze voorbereiding om God werkelijk te leren kennen.

En dat geldt trouwens niet alleen voor alles wat hier, in onze aardse dimensie gebeurt. Alles wat hier gebeurt is een weerspiegeling van wat er in de andere, de geestelijke wereld, gebeurt. Ook in die wereld is alles gefocust op voorbereiding. Ook de heiligen en engelen zijn bezig met de voorbereiding op het moment waarop alles samenkomt, de dag waarop het aardse en het hemelse elkaar ontmoeten en het Koninkrijk van God zichtbaar wordt. Jezus bereidt alles voor. Hij leert ons over een voorbereide stad, met vele woningen, en een voorbereide eeuwige heerschappij. En als al die voorbereidingen voltooid zijn begint de volmaaktheid.

Wat een liefde, wat een rust en wat een schoonheid als het Koninkrijk zijn volledige vervulling heeft gevonden. Dit zou ons moeten helpen om de schijnbare ongerijmdheid en verwarring van ons huidige, aardse leven te accepteren. Ons schijnbare geklungel in het labyrint van het leven heeft een plan om ons om te vormen naar het beeld dat de Schepper voor ogen heeft. Wat als de Zuivere zou komen en in ons nog steeds onzuiverheid zou vinden? Wat als de Heilige zou komen en in ons oneerbiedigheid zou vinden? Wat als de Geest komt en slechts opstandigheid en honger vindt naar de verlangens van het vlees en wij het belangrijker vinden om ons oude ik te bevredigen dan de wil van de hemelse Koning? Wat als de Wijsheid komt in al haar glorie en in ons onwetendheid vindt? Of als liefde op ons hart klopt maar egoïsme en onvriendelijkheid Zijn stem beantwoorden? Nee, dat zal God nooit toestaan. Daarom gaan we door dit leven met al haar verwarring. Wij moeten klaar zijn om de Heer te kennen als Hij komt. Wij moeten met Hem gewandeld hebben in het evangelie; wij moet Hem gevolgd hebben in Zijn overpeinzingen en Hem herkend hebben in ons hart. Dan zal Hij geen vreemde Christus voor ons zijn en zijn we voorbereid. Dan branden onze lampen met genoeg olie. En vergis je niet. Niemand, die niet gebroken is in eigen kracht en inzicht en niet met verlangende ogen naar de Redder kijkt kan het Koninkrijk binnengaan.